Adresář

spolků Česko-Slovanské Dělnické Podpor Jednoty pro severozápadní státy: Minnesota, Iowa, Wisconsin, Nebraska a obě Dakoty.

Hlavní Jednota v Montgomery, Minn. odbývá své schůze každou čtvrtou sobotu v měsíci v síni F. V. Staňka o 8 hodině večer. Velkopředseda, Vojtěch J. Fekler.— Velkotajemník, F. V. Staněk. — Velkoúčetník, Jan Novotný — Velkopokladník, Vác. Pořižka.

Číslo I. v Montgomery, Minn. odbývá své schůze každou čtvrtou neděli v měs. Předseda: Jos. Nestával. — Tajemník: V. Štěpán v Lexington. — Účetník: Jan Novotný, Montgomery, Minn.

Číslo III. v St. Paul, Minn. odbývá své schůze každou třetí středu v měsíci. Předseda: F. A. Koch; tajemník, Frank Škoh, 383 W. 7th st., St. Paul, Minn. Účetník, Frank Bětka.

Číslo IV. v M...polis odbývá své schůze každou ... neděli v měsíci v síni č. 24 Washington Hall. Washington Ave. S. Předseda Petr Straka, tajemník Fr. Jindra 847 Ontario st. S. E.; účetník Fr. Salek 283—11 ave. S. Minneapolis, Minn.

Číslo V. v Nové Praze, Minn. odbývá své schůze každou čtvrtou neděli v měsíci. Předseda Frant. Suchomel, tajemník F. J. Novotný, účetník Jan Jellnek, New Prague Minn.

Čís. VI. v Hayward, Minn. odbývá své schůze první neděli v měsíci. Předseda, Josef Křikava. Dozorce, Anton Šaman. Tajemník, Vojtěch Pacovský, Glenville, Minn. Účetník, Fr. Halbán. Pokladník, Karel Fenfar.

Nová Třeboň, č. VII. v Minn. odbývá své schůze každou 4. neděli v měsíci. Předseda Jan Novka, tajemník Jan Jindra, Kilkenny, LeSueur Co., Minn., účetník Mat. Turek, pokladník Tomáš Turek.

I. Českoslov. spol. v Denver, Colo., odbývá schůze každou druhou a čtvrtou středu v měsíci v místnosti p. R. Stelcke, 1549 Larimer St. Předseda F. A. Shaner 1446 S. 7th St., záp. tajemník Fritz Levý 439—19th ave., účetník J. L. Příbyl 288 N. Washington Globeville, Colo.— Knihovník Ant. Kotrč, 2739 Market St., Denver, Colo.

Dobré pozemky.

Mám v Mille Lacs County, v severovýchodní Minnesotě, 65 mil od Minneapolis, přes 40 tisíc akrů lesních pozemků, kde jsou samé tvrdé lesy, které protéká Rum řeka, kde se zakládá nová česká osada, od $4 do $5 za akr. První splátka $1 na akr, pak dostane zákonitý kontrakt, zbytek na 10 roků na 7 procent úroků se sta. Dobré právo majetkové zaručeji každému.

Další podrobnosti podám na požádání.

F. J. HAYNY,
913—14th Ave. North,
15tf MINNEAPOLIS, MINN.

V Praze, Saunders Co., Neb

je nyní česká lékárna

A. MAŠINDA,

zkušený lékárník,

má tam na skladě všechny byliny, kořínky, všelijaké thé, kapky, olejíčky šťávičky, prášky, mastě, náplastě (flastry) vodičky, pilulky, zkrátka vše, co do lékárny patří. Připravuji též rozličné mazání pro lidské neduhy léčebniny pro domácí zvířata, a větším dílem trefím vždy na to pravé Léků Severových a jiných t. z. patentních mám též hojný výběr, jakož barvy, štětce, olej na barvení i na stroje, zkrátka vše, co v lékárně mívají. Zvláště velkou zásobu mám všech věcí, z kterých se recepty připravují, ať jsou již z Čech anebo od doktorů zdejších. Dlouholetý cvik mně dal mnohou zkušenost, a ta přišla a přijde mnohým krajanům vhod. — Zvláštní starostlivost věnuje receptům.

26..) A. MASINDA,
lékárník

Dráha s pohovkovými vozy DO TEXAS.

THE MK AND T MISSOURI, KANSAS & TEXAS RAILWAY.

Wagnerovy Buffetové Spací Vozy

VOLNÉ POHOVKOVÉ VOZY
na všech vlakách.
Nejlepší dráha do všech míst
Kansas, Indianském území, Texasu, Mexiku a na Tichomořském pobřeží
Jde přímo do

Denison, Sherman, Greenville,
Dallas, Ft. Worth, Hillsboro,
Waxahachie, Waco, Temple,
Belton, Taylor, Gainesville,
Lockhart, Henrietta, San Marcos,
La Grange, Denton, Alvarado,
HOUSTON, GALVESTON, AUSTIN
A SAN ANTONIO.

Lidé a dudy.

(Napsal L. Stroupežnický.)

I.

Konečně se přec odhodlal a vyznal jí lásku. Klaše, toť se ví.

"Jsem nemálo překvapena," řekla ona. Ale nebyla ani dost málo. Pozorovala dávno, že ji miluje. Ženskému oku to nikdy neujde. Ostatně nebyl on v lásce příliš zběhlým a tudíž snadno se prozradil.

"Jsem nemálo překvapena," opětovala; "vážím si vás velice, avšak . . . ." Zamlčela se.

Toto "avšak" jej porazilo. Neočekával už pranic dobrého.

"Avšak, milovati vás mohu jen jako . . . ."

Slůvka "jen jako" divně naň účinkovala. Tušil, že je zle.

"Jako bratra," doložila konečně.

Já půjdu se zabit! To byla první myšlénka, která mu projela mozkem, když vjela mu ušima do mozku slova: "jako bratra". Políček byl by mu býval věru milejší.

Klečel na koberci a tonul v zoufalství . . . . A nikde ani břitvy, jíž by mohl se zachytit! Ona, pozorujíc to, pomáhala mu z rozpaků.

"A kdybych byla s to milovati vás," řekla, "byl by osud náš také rozhodnut. Strýc, můj poručník, prodal statek a oba vydáme se zítra na cestu do Ameriky."

Zase nová rána.

Růžová její ústa zdála se mu býti v okamžiku tom ústím obromného kanonu, z něhož rozčertěný osud vypaloval ránu za ranou přímo do jeho srdce.

Vstal. Obličej jeho vypadal jako deštník rozlámaný velikým větrem.

"Proto tedy čtete, slečno, za poslední doby toliko anglické knihy?" vykoktal posléze. Celkem řekl něco, co se hodilo na přítomnou dobu velmi málo. Ale tato přihlouplá řeč byla přec chytřejší než hloupé mlčení. Obrácena jí rozprava další na západ za atlantický okean: jali se totiž mluviti o Americe.

Konečně sáhl Konrád po klobouku, což neomylně znamenalo, že již půjde domů.

Loučil se se Zdeňkou, a sice hned na věčné časy. Vždyť odebéře se do Ameriky, kamž — jakož snad povědomo — jest cesta poněkud neschůdná. Vedle toho je okean patron vrtochovitý, ba hltavý. A proto neškodí rozloučení důkladné.

Přišel také pan Bukovský, strýc a poručník Zdeňky. I s ním rozžehnal se Konrád a ubíral se domů, na svůj statek.

Ubíral? Já lhu. On vlastně se potácel, motal.

Po vyznání lásky, které nemělo výsledku, bývá člověku rovněž tak, jako po veliké opici. Hlava pitomá, jazyk těžký a oči vyboulené. Ubohému Konrádovi však bylo tak, jak by byl za největšího vedra snědl soudeček ruských sardinek. Všechno v něm jen jen hořelo.

Byl to ostatně hodný hoch. Právě proto snad mu padla tak mizerná karta. Šelmě na jeho místě bylo by padlo nejméně trumfovní eso s právem na rabování Zdeň — pardon: s právem na rabování krále. Inu, Štěstěna je přece jen podivná dáma.

II.

Třetího dne k polední ubíral se pan Bukovský s penězi, jež byl za statek utržil, a se Zdeňkou do nádraží dobrovického, odkudž sáhy ujížděli k Hamburku, vlastně nejprve k Podmokří.

V Hamburku vstoupili na anglickou loď s příjmím "Královna Viktorie"; kapitán Blausterham dal znamení, a "Královna Viktorie" batolila se jako kachna z přístavu do širého moře.

Za několik hodin scvrkla se Evropa před zrakem našich cestujících tak, že vypadala jako provázek napnutý mezi modrým nebem a zelenou vodou. Konečně zmizela úplně. A Zdeňka, pohlížejíc na východ, uvažovala, bude-li ji na novém světě někdo tak vroucně milovat jako na starém Konrád. Přála si toho. Ženské jsou vůbec velmi rády milovány, a sice čím více, tím líp.

Zdeňce však nebylo volno. Buď se stesku po domovu, nebo proto, že se počala následkem kolébání se "Královny Viktorie" zvolna dostavovati mořská nemoc, jíž ostatně dostati lze také v Čechách, jede-li člověk v dostavníku nebo omnibusu.

I panu Bukovskému bylo nevolno. Mrzutě odhodil polovici poslední rakouské britaniky z mizerného uherského tabáku do moře, a sice s posuňkem, který nemohl znamenati než: žraloci, do kuřte si to!

Moře nebylo příliš klidno. Šeřilo se. Veškeří cestující na palubě i v útrobách "Královny Viktorie" skládali obličej do přepodivných faldů. Patrně jim všem bylo smutno a teskno okolo — žaludku.

III.

Slovo "odjela" vyslovil Konrád za čtyry dni nejméně devět set a šedesátkrát a vždy řekl pravdu. Jakouž jsme viděli: ona opravdu odjela.

A zlobila-li ji mořská nemoc, mořila Konráda nešťastná láska, která je mnohem horší než celá mořská nemoc.

Zejmena první dni bylo Konrádovi krušno. Avšak, jaký také div? Vždyť zničil mu osud (který je — mezi námi řečeno — přečasto velmi negalantní) před nosem mnoho tisíc jiter rájů a vedle nich nejméně tisíc zlatých zámků, jež mu byl v hlavě vytvořil světoznámý stavitel, jenž nazývá se Fantasie z Nadějkova.

Konrád vynadal osudu svému zlomyslných ničemů. Vyšel-li někdy za večera do boží přírody, "držíval" aspoň dvě hodiny cesty dlouhou řeč ku hvězdičkám o lásce nešťastné.

Jednoho dne zašel si se statku svého, který byl o samotě, do blízkého městečka Dobrovic, kdež před jedním domem na náměstí spatřil dav lidí, k jehož rozmnožení přispěl ihned také vlastní svojí osobou.

Odbývala se tam licitace. Různé staré hamparádí prodáváno tu za ceny báječně malé. Na př. prohnilé necky za osm krejcarů, přeslice bez kola za šest krejcarů, stará puška ještě na křesání za padesát krejcarů, atd. Konečně ale vyzdvihl licitátor do výše něco, co pojednou smích bouřlivý zbudilo.

Byly to staromodní dudy. Měch jejich se strakaté kozlí kůže, chlupy navrch, a místy už valně opelichalý, ozdoben byl malou kozlí hlavou, jíž ani růžků ani čiperných očí nescházelo. Z polootevřené kozlí huby vycházela basová roura, dole po způsobu dýmky bůvolím rohem zakončená.

Licitátor, aby tomuto zvláštnímu zboží reklamu udělal, jal se dudy nafukovati. Měch však byl zkornatělý a tudíž bylo zapotřebí rázného dechu a železných plic. Licitátor tedy foukal, až oči vyvaloval, ba červenal se do modra jako oběšený.

Konečně měchu přece přibývalo a zároveň počala se do výšky zdvíhati kozlí hlavička, která byla prve zvadlá a jakoby zamyšlena dolů visela. A když byl konečně měch tak nadmut, že mohl na něm nehtem blechu zabit, koukala kozlí hlavička vesele do světa. Zároveň vyklouzl z dud šeredný pronikavý vřesk, který jako mrštný had všem přítomným do uší vjel.

Pro smích nebyl licitátor s to dále foukati. I vyvolal dudy za třicet krejcarů.

Nebylo kupce.

Znova pokusil se licitátor, aby svůdnými zvuky ctihodného nástroje některého přítomného omámil a ku koupi přiměl.

A povedlo se mu konečně.

"Ty tři šestáky!" zvolal kdosi ze zadu, jejž však pro nával nebylo vidět. Licitátor se také nestaral, koho ošidil; viděl ve vzduchu ruku, mezi jejíž palcem a ukazováčkem leskly se šestáky, a to mu stačilo.

Z ručky do ručky putovaly pak tři šestáky k licitátorovi a touže cestou zpět dudy.

"Zalechtejte toho kozla, ať zamečí!" posmíval se kdosi.

Kupec však už měl dudy v rukou.

A kupcem nebyl nikdo jiný, než náš Konrád. Najal ihned za šesták kluka ke všem službám přeochotného, poručiv mu, aby donesl dudy do jeho statku, ale aby jim dal cestou pokoj. Kluk popadl dudy a utíkal.

Co pohnulo Konráda, že ty dudy koupil? Pitvorný způsob, jakým kozel hlavu zdvíhal, když mu přibývalo dechu, byl příčinou, že se Konrád po delší době zase jednou srdečně zasmál. A to není maličkostí, smáti se srdečně, když člověku nešťastná láska hlodá na srdci, jako rez na pilce ponocného.

Z pouhé vděčnosti za tento smích koupil dudy. Že by si však byl za ty tři šestáky koupil zároveň i šťastnou budoucnost — kdož by to byl mohl tušiti? Avšak, račme jen čísti dále.

Konrád počal se cvičiti ve hře na dudy, ovšem že spíše pro obveselení mysli než proto, aby rozmnožil počet virtuosů. Hudební prvotiny jeho za mnoho nestály, a je to velikým štěstím, že se nezachovaly potomstvu. Ani za živa kozel tak šeredně nemekal, jako nyní ty dudy z jeho kůže. Vřesk jejich prorážel nejen strop, nýbrž i nebesa a volal přímo k Apollinu o pomstu.

Nejvíce však dopaloval Konrád svojí muzikou starou tetu, která jeho hospodářství opatřovala.

Dobrá tato paní měla sama velmi pronikavý hlásek, ale dudy ještě pronikavější, a to ji nemálo zlobilo.

Domluvy, aby zanechal takových hloupostí, na Koráda neúčinkovaly: hrál s chutí dále, což paní tetu tak popudilo, že se stala nejúhlavnější nepřítelkyní dud. Slíbila si, že se pomstí, že za první vhodné příležitosti dudy zničí.

Konrád cvičil se pilně, až konečně velmi slušně na dudy zahráti uměl. Byly-li pak dudy toho příčinou, či vůbec běh tohoto světa, těžko rozhodnouti; jisto jest, že Konrád na Zdeňu zvolna sice ale přece—zapomínal.

IV.

"Královna Viktorie" plula zatím do Ameriky tak rychle, jako by to bylo s vršku.

Malou zastávkou u břehů anglických rozmnožila valně počet cestujících, jichž bylo nyní v její útrobách ze všech národů i pronárodů evropských.

Angličané klidně leželi na své anglické kůži a kouříce sázeli se, kdo z nich udělá z dýmu jednoho doutníku více kroužků ve vzduchu. Němci — jakož bylo na počátku, jest posud a bude vždycky až na věky — pili tak rázně, až se přítomní Holanďři zastyděli. Mezi pitím hádali se o filosofii a házeli po sobě učeností, div že si samými Leibnitzy, Schoppenhauery, Kanty, Schellingy, Gally a jinými filosofy zuby nevytloukli.

Několik Rusů rozlušťovalo východní otázku, a sice obratně, že jádro připadalo pořád jen jim a skořápka — těm druhým. Ostatní lidé hubovali na jednotvárnost cesty, hráli v karty, ponejvíce ale dívali se na sebe, jako oni zedníci, jimž Jehova při stavbě babylonské věže jazyky byl pomátl, o čemž zevrubnějších zpráv nalézti lze ve Svatém písmě.

Touto strakatinou, zdobící nemálo "Královnu Viktorii", procházel hezký muž, který teprve v Anglii na loď byl vstoupil a jenž veškeré cestující pilně pozoroval, ani dámy — ba ani Zdeňku nevyjímaje; neboť právě tato se mu líbila nejlépe, a to proto, že to bylo děvče opravdu velmi spanilé. O mladých a hezkých mužích pak jest obecně známo, že se jim hezká děvčata líbí mnohem více, než — ošklivá.

Zdeňce to neušlo. . . . Bože, aby ženská nepozorovala, že si ji mladý a hezký muž prohlíží!

Pokračování.

Rak vyhojen

— a —

život zachráněn

vytrvalým užíváním

Ayers Sarsaparilly

"Po léta obtěžována jsem byla bolestí na koleně, jíž mnozí lékaři mne ošetřující uznali za raka, ujišťujíce mne, že nelze nic činiti abych při životě byla zachráněna. Jako k poslednímu útočišti přiměna jsem byla k užívání Ayer's Sarsaparilly a po využití několika lahví bolák počínal

se ztráceti a zdraví se všeobecně lepšilo. Setrvala jsem při tom léku, až bolák úplně se zahojil. Od té doby jsem užívala Ayer's Sarsaparillu jednou za čas jako sílícího prostředku a čistitele krve a ve skutečnosti zdá se mi, že bych bez něj v domácnosti nemohla býti." — PANÍ S. A. FIELDS, Bloomfield, Iowa.

AYER'S

Jediná Sarsaparilla svět výstavy

Ayerovy pilulky regulují játra.

KUPTE SI

PŘEPLAVNI LÍSTKY

DO ANEBO Z ČECH

za nejlevnější ceny od

J. J. Havelky

vrchního přeplavního jednatele.

Písárna otevřena v neděli od 8. do 11 h. ráno.

Adresa poštovní J. J Havelka,
144 E. Van Buren st.
Chicago, Ills.
Lake Shore & Michigan Southern, R. R Depot. Room 84

Navštívíte Omahu?

Jest-li ano, neopomeňte zastaviti se v prostřed Prahy u starého známého

J. Ondráčka,

1332 již. 13. ul.

který má pro vás vždy nejlepší Omažský ágr, importované kořalky i vína všeho druhu, jakož i dobré doutníky.

Moje importovaná gránská jest jediná toho druhu ve městě

Zastavte se u mně a přesvědčte se 11r.

Frank E. Bliss, prodavač.........
Joseph Bliss, prod. ovcí a gen. mng.
John H. Bliss, prodavač dob. vepř.

Kterýkoliv z nich pracuje v zájmu svých zákazníků.

JOSEPH BLISS,

komisionář se živým dobytkem,
číslo 216 Exchange Bldg.
SOUTH OMAHA — NEB.

Všemožná péče věnuje se všem zásylkám i zasýlatelům. Přízeň Vaše jest uctivě žádána.

Tržní ceny na požádání.

Neopomeňte číslo 216 Exchange Building, South Omaha, Neb.